

Király B. Izabella:

Figyelemfelhívás őshonosságunk elméletének vizsgálatára

Őseink nyomában

Ma már a **magyarság kárpát-medencei őshonossága** a közbeszéd tárgya, csak épp az őshonosság amolyan gumifogalomként használatik, paradox módon tovább erősítve „keleti származásunkat”. A származás genetikai és területi felfogását is gátlástalanul összemossák.

Én a Magyar Adorján, Baráth Tibor, Kolozsvári Grandpierre Endre-iskolán nőttem fel. Meggyőződése, hogy sorsunkat nem is érthetjük meg más magyarázatok alapján, csakis a Kárpát-medencei őshonosságunkból kiindulva. (Vezérszavak alapján az indoklásom bármely megállapítása visszakereshető a net-en. Bővebben összefoglaltam a Szkíta ethosz című könyvben.)

Jókai Mór A magyar nemzet története regényes rajzokban - írja a következőt:
„Sok évezreddel ezelőtt, amikor a Kárpátok medencéjében még tenger állott, az volt megírva a csillagokban, hogy lesz egy nép, amely egykor e tenger fenekét nevezendi honának.”

Nos, ez a mondat indított az őshonosság kérdését körüljárni.

Kopasznak is hajmeresztő hipotézisemet olvasva a blogomon, egyik barátom Polóniuszt idéve a Hamletből azt írta: *„Őrült, beszéd, örült beszéd – de van benne rendszer.”*

Nos, nagyon kell valakinek a földünk, de nélkülünk. Legcélszerűbb elüldözni, vagy/és kisajátítani történelmünket, kultúránkat, „identitásunkat”.

A történelemhamisítás új irányt vett. A finn-ugor helyett a keleti lovas-nomád romantika az új trend. Nagyon nagy lett az igyekezet a *magyar* mibenlétét most épp genetikai alapon félremagyarázni. Mintha az adatokkal manipuláló materialista történelemszemlélet kissé összegubancolódna a misztikus-

mitikus-szellemtörténettel! Fetiszizálják a genetikát. Addig-addig magyarázzák, amíg bárki belefér a *magyarba*, miközben a magyarban megerősödik a keveréktudat, ősi országát meg végérvényesen elbitorolják.

Önmeghatározásunkhoz és az őshonosságunk kérdéséhez kicsit messzire megyek: Miért ne élhette volna saját evolúcióját megszakítás nélkül ember a Kárpát-medencében?

Mintegy 10 millió évvel ezelőtt a Kárpát-medencét egyetlen hatalmas tó, az Alpok, a Kárpátok és a Dinaridák között a világtengerről levált beltenger, az úgynevezett Pannon-tenger borította.

A Pannon tenger sós vizét az édesvízű folyók átmosták s az évmilliók alatt a tenger édesvízű tóvá változott. A térszín emelkedése és a folyók feltöltése következtében a medence kisebb-nagyobb tavakból álló tóvidék lett, majd úgy 600 ezer évvel ezelőtt átvették a terepet az ősfolyóink, amik aztán meghatározták Magyarország későbbi vízrajzát.

A tengerektől teljesen elszigetelődött Pannon tóban az eleinte lassabb, majd egyre gyorsabbá váló *evolúció* új fajok százait alkotta, új nemeket, sőt *új családokat teremtett*. Az egész földtörténetben alig van párja ilyen lehatárolt területen ennyire gyors, *endemikus* (bennszülött) evolúciónak. Ez a nagy kipusztulások utáni időszakokra (korai triász (250 millió éve), paleocén (10 millió éve) emlékeztető folyamat volt, amikor az élővilágnak szinte kiüresedett térségeket kellett (helyesebben lehetett) újra benépesítenie.

Természetesen a Pannon-tó a maga lehatárolt világával nem hasonlítható a világtengerek és az őket övező (általuk övezett) kontinensek méretéhez és sokféleségéhez, mégis mintegy modellként használható a tömeges kipusztulások utáni fejlődés tanulmányozásához.

A Pannon-tó sós-tengeri és édesvízi eredetű élővilága együtt fejlődött, jól alkalmazkodott a változatos viszonyokhoz s a Föld történetében szinte egyedülállóan gazdag tavi faunát (állati élet összességét) eredményezett.

Az evolúció tanulmányozásának ezt a rendkívüli lehetőségét a Kárpát-medencében már a múlt századi darwinisták (például Melchior Neumayr híres bécsi paleontológus) is felismerték. Sajnos a kezdeti lelkesedés hamar alábbhagyott, részben a fejlődésre vonatkozó elméletek kezdetlegessége, részben a kormeghatározás hibái, nehézségei miatt. A munka mostanában kezdődött újra.

A kormeghatározás megbízhatósága körül komoly viták folynak, de a szakirodalom szerint 20 millió évvel ezelőtt alakult ki a főemlősökön belül az emberfélék családja. Az idetartozó ősi emberszabású majmok leggazdagabb európai emlékei a híres magyarországi leletek Rudabánya környékéről.

Az összes főemlőslelet több mint 200 darab, koruk 35–8 millió év közötti, ezen belül Rudi és a *Rudapithecus*ok 12–8 millió évesek. Nincs a Földön még egy olyan lelőhely, ahol 27 millió évre kiterjedő főemlőslelőhely lenne.

Miért ne élhette volna saját evolúcióját megszakítás nélkül *ember* a Kárpát-medencében? – hiszen az időjárása soha nem volt annyira extrém, hogy a lakosság nyom nélkül eltűnt volna.

Miért kellene tudományos tényként elfogadni azt a hipotézist, hogy az emberiség Afrikából „rajzott szanaszét” a világba? Darwintól (1802-1882) nem lehet számonkérni azt, amit a technika csak mostanában tesz lehetővé. Az EVOLÚCIÓ ötlete maga az érdekes, amivel szemben a TEREMTÉS világmagyarázata nem ad bizonyítható alternatívát.

Az evolúciós elmélet alapján viszont feltehetjük a kérdést: A Pannon-tóban kialakult bennszülött (endemikus) állat és növényfajok mellett, mért ne alakulhatott volna ki itt, a Pannon-medencében *ember* is?

A rudabányai lelőhelyről ismert *Rudapithecus hungaricus* képes lehetett a mai emberhez hasonlóan felegyenesedve állni – állapították meg amerikai és kanadai kutatók egy különösen ritka leletnek számító, 10 millió éves medencecsont elemzése nyomán.

Ward szerint amennyiben az ember egy afrikai emberszabásúéhoz hasonló testfelépítésű elődből fejlődött ki, akkor olyan jelentős anatómiai változásokra volt szükség, mint az alsó háti rész megnyúlása és a medencecsont megrövidülése. Ha viszont a *Rudapithecus*hoz hasonló elődből fejlődött ki, akkor az átmenet sokkal egyenesebb vonalú lehetett.

(Bár az adatbázisokban még érvénytelen taxonként szerepel, a máshol előkerült újabb és újabb hasonló leletek alapján úgy tűnik, hogy a *Rudapithecus* leletek bizonyos szempontból eltérőek, ezért az elnevezés - *Rudapithecus hungaricus* - kezd ismét érvényt szerezni magának a tudományos szakirodalomban.)

A vértesszőlősi Samu (*Homo erectus (seu sapiens) paleohungaricus*) előember-ősember leletek tanúsága szerint a Kárpát-medence már kb. 350-400 ezer éve is lakott volt.

A mára kozmopolitává vált eredetileg endemikus, bennszülött *ember* mindenhol, a legextrémebb viszonyok között is megél, alkalmazkodó képessége a gerincesek között egyedülálló.

A szakemberek figyelmét a pannóniai korszakra jó kétszáz éve a TIHANYI KECSKEKÖRMÖK rejtélye irányította rá. Bár a „kecskekörmöket”, azaz a *Congeriu ugnulacapræ* kagyló leköptatott teknőit (és általában a pannóniai képződményeket!) alaposan vizsgálták, máig vitatott ennek kora és üledékképződése. Még ma is folyik a vita, sok a kételkedés a hazai és külföldi szakemberben.

A nagy fejtörést és a bizonytalanságot tulajdonképpen az a példa nélküli rejtély okozza, hogy a pannóniai képződmények zöme egy olyan tóban rakódott le, amelynek élővilága magában a tóban fejlődött ki sós-tengeri és édesvízi lények utódaiból.

Mivel a tó a környező tengerekkel és más tavakkal nem, vagy csak túlfolyó vize által került kapcsolatba, ez az endemikus fauna és flóra semmilyen lehetőséget nem kínál az ismert, főleg a Földközi-tengeri kronológiai beosztással való párhuzamosításra. A tó maga alig nyúlt túl a mai Kárpát-medencén, a szarmata korszak tengerénél sokkal szűkebb területen húzódott.

Ad abszurdum! Mi van, ha az emberi faj(ok) is endemikusak, azaz bennszülöttek? Ha a sárga-barna-vörös-fekete-fehér népek a számukra legideálisabb viszonyokban, a glóbusz más-más helyein és időkben alakultak ki, a fehér ember pl. a Pannon-tó medencéjében?

Ennek cáfolatára vagy bizonyítására - egyáltalán a lehetőség fölvetésére – nem találtam irodalmat. Segítsetek végiggondolni! – kértem a blogbejegyzésem olvasóit 2020. februárjában. A nagy BUMM és a nagy RECCS problémához képest talán előbb megválaszolható és az emberhez közelebb álló, fontos kérdés.

(Grandpierre Atilla, Pais István, Csuka Zsolt Mihály válaszai szenzációsak voltak.

Még valami:

Valakik folyamatosan - a szakirodalom szerint 350-400 ezer év óta - lakták a Kárpát-medencét. Felépítettek a Kárpát-medencében 42 ezer lakódombot (kunhalmot, halomsírt), körárok és körgyűrű-rendszert, az Ördög-árok-Csörsz-árka önvédelmi célú katonai erődítményeit! Ezek az építők nem oláhul, kínaiul, szlovákul, héberül, vagy lovári nyelven beszéltek, hanem magyarul

(Akkor is, ha a mai magyar iskolában a magyar gyerek abban a tudatban nő fel, hogy az ősei még a tizenegyedik században csak makogni tudtak, akiknek az első nyelvemléke a *Tihanyi Apátság Alapító Levele 1055-ből* a „feheruuaru

rea meneh hodu utu rea”, meg a Halotti beszéd: „*Látjátuk feleim szümtükkel mik vogymuk Isá por ős homou vogymuk!*”

Micsoda gyalázatos merénylet, önbecsülésünk sárba tiprása! Arany János 60 ezer, Czuczor-Fogarasi 130 ezer alap-szavas alapszókészlete meg mind jövevényszó! Persze! „*Kisütik, hogy a magyar nyelv Nincs, nem is lesz, nem is volt. Ami új van benne mind rossz, Ami régi, az meg tót.* (Írja Arany keserűen 1880-ban.)

És még valami:

A kiszáradó Pannon-tó helyét eredetileg benépesítő, az ott folyamatosan jelen lévő népet a hivatásos tudományos munkatársak meglehetősen felületességgel kezelik: *alaplakosságnak, korabeli társadalomnak, megelőző kultúrának,kevésbé ismert őslakóknak, helyi lakosságnak...*, stb. nevezik. Majd, nem kevés cinizmussal fölteszik a kérdést (pl: Hankó Ildikó egy Demokrata interjúbán.): „*Az eddig említett emberek, akik a Kárpátok koszorúján belül éltek, nevezhetők-e magyarnak?*” A válasz egyszerű: igen, igen, igen!

Végezetül emlékeztetek egy méltatlan, magyarellenes vitára: Munkácsy Mihály Honfoglalás című képét nem akarták beengedni az Országházba. Történelemhamisítással vádolták, mert a képen Árpádot a „kisebbségek hódolattal fogadták.” Azt el sem engedték képzelni, hogy

Megjegyzések a blogbejegyzésemhez 2020. február:

„*Míg egyes gének afrikai eredetre, addig más gének sok-központú eredetre utalnak. Az embertani vizsgálatok pedig egyértelműen a több központú emberréválást igazolják.*’ (Grandpierre Atila: A magyar nyelv eredete, Kapu 2016. 08.)

Pais István filozófia-történész szerint már ókori filozófusoknál fölmerült a több központú emberré válás gondolata.

„*Nádi ember utódja!*” - írja a magyar parasztról Csuka Zsolt Mihály. Fantasztikus! Igen! Ezzel az állítással mintegy bizonyítja a Hajmeresztő hipotézisemet! Még pár generációval ezelőtt Fekete István élőben találkozott ezzel a „fajjal”.

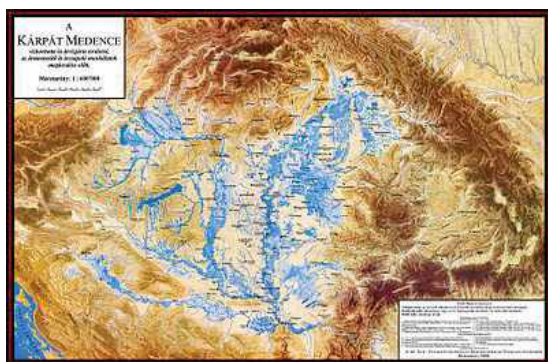
2022.07.26-án gondolkodtam el azon, hogy a MTA utódja a MKI (Magyarságkutató Intézet) még ott tart, hogy „*Úgy hetvenezer évvel ezelőtt rajzott szét az emberiség Afrikából!*”

Mit lehet erre mondani...?

Képjegyzék:

A Mississippi édes vize és a Mexikói öböl sós vize találkozik!

2. kép

3. kép